

De filosofie van de pottenbakker

Wij leven met zijn allen in een heel vlug tempo. De werkdruk is hoog, onze verlangens worden alsmaar opengetrokken door de media ... en we leven dus veel te vlug.

Als je op een schijf een pionnetje plaatst en je laat de schijf draaien, dan beweegt dat pionnetje naar de buitenkant tot het er af valt. Dat gebeurt eigenlijk ook met ons. Als wij zo vlug leven dan bewegen we ons steeds verder van ons middelpunt. Als we verder van het middelpunt weggaan, dan wordt ook onze cirkelomtrek groter: dat merken we aan de vele punten in onze agenda (die staat boordevol, zelfs bij kinderen), aan al het bezit dat we verzamelen, maar ook aan de vele titels onder een naam op een doodsprentje, aan de vele relaties die we hebben, aan al de dingen die we dubbel hebben (TV, auto, ...) ...

De kracht die daarvoor verantwoordelijk is, is de middelpuntvliedende kracht. Je zou kunnen zeggen dat dit de levensdynamiek is, de kracht die ons doet leven.

Op zich zijn al die opgesomde dingen dus niet echt fout; ze behoren bij het leven; maar het wordt erg als we het niet doorhebben en dus maar blijven doordraven; dan gaan we vroeg of laat uit de bocht en vallen we van de schijf van het leven zoals dat pionnetje. Als we ons laten drijven door enkel die kracht dan wordt het 'duivels'. De Griekse naam voor duivel is immers diabolos, je zou dat kunnen vertalen als de grote verstrooier, hij die alles dooreen gooit, die alles verstrooid. (denk taalkundig ook maar aan 'verstrooid zijn' - er niet met je gedachten bij zijn omdat je met te veel andere dingen bezig bent)

Daarom moeten we niet gaan stilstaan; het leven laat dat trouwens niet zo maar toe. Het is wel belangrijk dat we regelmatig weer terugkeren naar ons middelpunt, dat we onszelf centreren. Pottenbakken heeft mij laten zien dat je niets vorm kunt geven als je niet gecentreerd bent. (Je zou de huidige crisis in de economie ook kunnen bekijken als het product van een slechte pottenbakker, die verzuimt te centreren en die zijn klei niet in het midden houdt; dan draait alles schots en scheef)

Om een vorm te kunnen geven aan een brok klei heb je de middelpuntvliedende kracht van je schijf nodig en twee handen die de klei in het midden houden.

In het leven betekent dit dat je regelmatig naar je centrum kijkt, naar wat wezenlijk belangrijk is. Dat betekent stilvallen en opnieuw de echte waarden van eenvoud en schoonheid, van liefde en waarheid ontdekken en koesteren. Als godsdienstleraar en diaken zou ik ook nog zeggen: bidden; als je de handen van de pottenbakker bekijkt dan zijn dat bijna gevouwen handen, de houding van het gebed. Centreren, terug gaan naar je centrum is ook opnieuw God binnenlaten in je leven. Ik noemde dat 'de weg naar binnen'.

Als je vanuit een centrum leeft dan pas kun je echt vorm geven aan je leven. Als je vanuit God leeft dan pas krijgt het leven echt zin.

Om het met Simone Pacot te zeggen, je centrum vind je in "le coeur profond" waar God in jou

woont. Echt leren leven is leren leven vanuit je 'coeur profond'.

Dan mag die schijf draaien, dan mag de middelpuntvliedende kracht werken want onze twee handen houden de klei in het midden en maken zo een vorm. Dan mag het leven draaien, dan mogen we het leven leven want God houdt twee handen om ons heen zodat we niet uit de bocht gaan, maar vorm geven aan ons leven. Het is meteen een verwijzing naar het scheppingsverhaal waar God de mens boetseert uit klei.

En die vorm mag dan groot en breed en hoog worden, want ze zal mooi zijn omdat ze gecentreerd is. Dan mag ons leven rijk gevuld zijn, want het zal mooi zijn omdat ze gebouwd is rond echte waarden, omdat het vanuit God geleefd is.

	<p><i>Hollen van her naar der een agenda overvol kopen, hebben en houden steeds meer, steeds vlugger steeds verder van ons centrum de kring wordt almaar groter en soms gaan mensen uit de bocht</i></p>	<p><i>handen vouwen stilstaan en bidden opnieuw de weg naar binnen durven gaan ons laten leiden door God die ons terugbrengt naar binnen en weten dat uiteindelijk alleen Zijn Liefde telt</i></p>	
---	--	--	---

Philippe Van den Bussche